

Kasside individuaalsed ussitõrjeskeemid

Toas elav kass

Kass elab eranditult siseruumides või pääseb vaid piirdega ümbritsetud terrassile või aeda. On ebatõenäoline, et kass sööb närilisi või muid saakloomi.

RISKIRÜHM A

Ravida 1–2 korda aastas soole ümarusside vastu või teostada roojauuring ja ravida vastavalt tulemustele.

Õues vabalt liikuv kass

Kassil on piiramatult ligipääs õue ja otsene kokkupuude teiste kassidega. Ei saa välistada jahikäitumist ega näriliste või muu saaklooma võimalikku allaneelamist.

RISKIRÜHM B

Teha soole ümarusside vastast ravi 4–12 korda aastas või viia läbi roojauuring ja ravida vastavalt tulemustele.

Teha paelusside vastast ravi 4–12 korda aastas.

LISA PARASIIDITÕRJED KASSIDEL	
Solkmed	
Kassipojad	Esmakordselt 3 nädala vanuselt, seejärel iga 2 nädala järel kuni võõrutamiseni. Kui püsib suurenenud nakkusoht (nt vabalt liikuvatel loomadel): ravida kord kuus kuni 6 kuu vanuseni.
Tiined kassid	Ühekordne ravi emodepsiidi sisaldava täpilahusega ligikaudu seitse päeva enne eeldatavat poegimist hoiab ära <i>Toxocara cati</i> vastsete piimaga ülekandumise kassipoegadele.
Imetavad kassid	Ravida samaaegselt kassipoegade esimese tõrjega (3 nädalat pärast poegimist).
Suurenenud nakkusriskiga kassid, st need, keda kasutatakse võistlustel või näitustel või keda peetakse kassikasvandustes vms.	Kaks ravikuuri: 2 nädalat enne ja 2–4 nädalat pärast sündmust. Kassikasvandustes: rakendada plaanilist ussitõrjet kord kuus või kontrollida iga nelja nädala järel väljaheiteproove ja ravida vastavalt tulemustele.
Kassid, kes elavad koos väikelaste (alla 5–6-aastaste), nõrgestatud immuunsüsteemiga või eakate inimestega.	Olenevalt riskihinnangust viia läbi plaanipärane ussitõrje kord kuus või kontrollida kord kuus väljaheiteproove ja ravida vastavalt tulemustele.
Paelussid	
Sööb toorest liha ja/või rupskeid, sööb saakloomi või käib jahil.	Kasside roojaproove tuleks uurida vähemalt neli korda aastas ja ravida vastavalt tulemustele või teha neile vähemalt neli korda aastas ussitõrjet. Kasside paelussiinfektsioonide seas on kõige sagedasem <i>Hydatigera taeniaeformis</i> 'e (varasema nimega <i>Taenia taeniaeformis</i>) põhjustatud nakkus. Piirkondades, kus esineb endeemiliselt <i>Echinococcus multilocularis</i> 't (rebase-paelussi), võivad närilisi söövad kassid eritada nakkusohutikke mune, mis kujutavad ohtu inimestele. Võrreldes koertega on munade eritamise oht siiski märgatavalt väiksem. Et minimeerida risk nullilähedasele tasemele võib rakendada sagedasemat ravi. Igakuine ravi (12 korda aastas) hoiab ära munade eritamise.
Kirbunakkus (<i>Dipylidium</i> 'i vaheperemees)	Kui nakkus on tuvastatud.
Kopsuussid (<i>Aelurostrongylus abstrusus</i> , <i>Troglostrongylus</i> spp.)	
Kõrge levimusega piirkondades, kus õues käivad kassid võivad süüa nälkjaid ja tiguseid või küttida säilitusperemehi, nagu linnud, roomajad või hiired.	Teha aastaringelt kord kuus kopsuusside vastast ennetavat ravi.
Südameuss (<i>Dirofilaria immitis</i>)**	
Kassid, kes elavad südameussi endeemilises piirkonnas	Ravi makrotsükliliste laktoonidega siirutatud kolmanda kasvujärgu vastsete vastu - kord kuus sääsehooajal ning 30 päeva jooksul pärast sääsehooaja lõppu.
Reisimine südameussi endeemilisse piirkonda	Sääsehooajal profülaktiline ravi makrotsükliliste laktoonidega siirutatud kolmanda kasvujärgu vastsete vastu alates 30 päeva jooksul endeemilisse piirkonda saabumisest, millele järgneb edasine ravi igakuiste intervallidega kuni 30 päeva pärast tagasipöördumist.
Kasside sissetoomine südameussi endeemilistest piirkondadest	Kohe pärast sissetoomist tuleb teha ühekordne profülaktiline ravi makrotsükliliste laktoonidega kolmanda kasvujärgu vastsete ja mikrofilariate vastu. Sissetoomise ajal tuleb teha esmane uuring võimaliku olemasoleva nakkuse tuvastamiseks ja kordustest mitte varem kui kuus kuud hiljem.

- Ussitõrjet tuleks alati teha veterinaararsti soovitusel. Regulaarne roojauuring (millele vajadusel järgneb ussitõrje), nagu on soovitatud rühmade A ja B puhul, võib olla alternatiiviks tavapärasele ussitõrjele, kui seda tehakse sama sagedusega, nagu on ette nähtud soovitatud raviskeemides.
- Kui looma individuaalset riski soole ümarussidega nakatumiseks ei ole võimalik täpselt hinnata, tuleks kassile teha ussitõrjet või uurida tema väljaheidet vähemalt neli korda aastas. Sama kehtib põhimõtteliselt ka paelussinakkuste puhul, ehkki väljaheiteproovide abil on paelussinakkuste tuvastamine ebakindel (erandiks on *Dipylidium*, mille puhul võimaldab koproantigeeni test nakkust suure tundlikkusega tuvastada). Seetõttu soovitatakse sel juhul teha paelusside vastast tõrjet vähemalt 4 korda aastas. Uuringud on näidanud, et ussitõrje tegemine 1–3 korda aastas ei taga piisavat kaitset. Iga kolme kuu tagant tehtav ussitõrje ei pruugi patentseid nakkusi alati ära hoida.

** Üksikasjalikku teavet koerte ja kasside südameussi nakkuse kohta leiab [ESCCAP-i juhendist nr 5: Control of Vector-Borne Diseases in Dogs and Cats](#).